16/01/2021

Η φάλαγγα των ευεργετημένων, που δεν είπε ποτέ «ευχαριστώ»…

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μαρωνείας και Κομοτηνής

Την ανάλυση του αυριανού Ευαγγελίου (ΙΒ' Λουκά) δημοσίευσε η Ιερά Μητρόπολη Μαρωνείας και Κομοτηνής, που κάνει λόγο για μία φάλαγγα ευεργετημένων, οι οποίοι δεν είπαν ποτέ ευχαριστώ! Τίτλος του κειμένου; Το μήνυμα της Κυριακής: «Μπροστά στις ευεργεσίες» – «Οὐχί οἱ δέκα ἐκαθαρίσθησαν; Οἱ ἐννέα ποῦ;»

«Στην αυριανή ευαγγελική περικοπή περιγράφεται η αντίδραση των δέκα λεπρών απέναντι στον Χριστό. Ο ένας γύρισε λαχανιασμένος από το τρέξιμο, την συγκίνηση, την αγαλλίαση. Πέφτει στα πόδια του ευεργέτου του και τα φιλάει, τα λούζει με δάκρυα ευγνωμοσύνης. Όπου να 'ναι θα πρέπει να φανεί και ο δεύτερος, κι ο τρίτος, κι οι υπόλοιποι που έγιναν με τρόπο θαυμαστό καλά. Έτσι θα περίμενε κανείς. Αλλ' η ώρα περνά και οι άλλοι δε φαίνονται. Και ούτε πρόκειται ποτέ να φανούν…

Έφυγαν…Ήταν μαζί, όταν ικέτευαν για την θεραπεία. Αφού την πήραν, οι δρόμοι τους χωρίστηκαν. «Αποκριθείς δε ο Ιησούς είπεν• ουχί οι δέκα εκαθαρίσθησαν; οι δε εννέα που; ουχ ευρέθησαν υποστρέψαντες δούναι δόξαν τω Θεώ ει μη ο αλλογενής ούτος;»

Και δεν είναι μόνον οι εννέα. Είναι σειρά ατελείωτη. Κι όλοι βιάζονται• και φεύγουν. Σημαδεμένοι με μια άλλου είδους λέπρα: την αγνωμοσύνη. **Είναι η φάλαγγα των ευεργετημένων από τον Χριστό, οι οποίοι ποτέ δε γύρισαν για να Του πουν «ευχαριστώ»**. Η μορφή του Ευεργέτου έσβησε από τη μνήμη τους. Είναι κάτι που βλέπουμε και ψηλαφούμε καθημερινά στη ζωή. Ίσως και στην προσωπική μας ζωή. Αντιμετωπίζουμε κατά καιρούς φοβερές δοκιμασίες, ατυχήματα, θανατηφόρες αρρώστιες, επαγγελματικά, οικογενειακά αδιέξοδα. Απελπιζόμαστε, κλαίμε, ικετεύουμε, υψώνουμε τη φωνή μας: «Ιησού επιστάτα, ελέησον ημάς». Κύριε, χανόμαστε. Από πουθενά δεν ελπίζουμε βοήθεια. Βάλε το χέρι Σου!

Όταν όμως έρθει η ποθητή λύση, περιοριζόμαστε σε ένα απλό: «δόξα σοι, ο Θεός». Περισσότερο σαν αναστεναγμό ανακουφίσεως, παρά σαν προσευχή δοξολογίας. Τρέχουμε τότε πίσω όχι από τον Χριστό, αλλά από τους αγνώμονες λεπρούς. Οι περασμένες δυσκολίες υποτιμούνται, ο ευεργέτης λησμονείται.

Προηγουμένως βέβαια σκεπτόμαστε ότι μόνο ο Θεός μπορούσε να μας βγάλει από το αδιέξοδό μας. Όταν όμως εξερχόμαστε από αυτό τα πράγματα ερμηνεύονται ορθολογιστικά. Ευτυχώς όμως, οι ευκαιρίες δεν λείπουν για να μιμηθούμε τον ευγνώμονα λεπρό. Καθημερινά νέες δωρεές του Θεού προστίθενται στη ζωή μας. Μερικές μάλιστα τόσο συνεχείς, ώστε να τις θεωρούμε αυτονόητες, όπως η καθημερινή μας υγεία, η αναπνοή, το καθημερινό μας ψωμί, η οικογενειακή μας αγάπη, η ειρήνη.

Η ευγνωμοσύνη αδελφοί δεν είναι μόνο καθήκον και χρέος. Είναι και ένας ισχυρός μαγνήτης που ελκύει την ευλογία του Θεού».